

Vår referens

Miljöenheten

Anders Larsson

040/044- 25 22 83

Enligt Sändlista

**Fastställelse av skötselplan för naturreservatet Rinkaby
och Horna ängar i Kristianstads kommun**
(2 bilagor)

Länsstyrelsen har utarbetat förslag till skötselplan för naturreservatet Rinkaby och Horna ängar i Kristianstads kommun. Naturreservatet bildades den 18 november 2002.

Förslaget har remissbehandlats.

LÄNSSTYRELSENS BESLUT

Med stöd av 3 § förordningen om områdesskydd enligt miljöbalken mm (1998:1252) fastställer Länsstyrelsen skötselplanen 2002-11-18 för naturreservatet Rinkaby och Horna ängar (bilaga 1) att gälla tills vidare.

Detta beslut kan överklagas hos regeringen, miljödepartementet, se bilaga 2.

I den slutliga handläggningen av detta ärende har deltagit avdelningsdirektör Elisabeth Hellmo, beslutande och Anders Larsson, föredragande.

Elisabeth Hellmo

Anders Larsson

Bilagor

1. Skötselplan för naturreservatet Rinkaby och Horna ängar, 2002-11-18
2. Hur man överklagar

Sändlista, se baksidan

Spilbeslut021118

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Postgiro/Bankgiro	E-post	www
205 15 Malmö	Kungsgatan 13	040-25 20 00 vx	040-25 22 55	6 88 11-9	lansstyrelsen@m.lst.se	www.m.lst.se
291 86 Kristianstad	Ö Boulevarden 62 A	044-25 20 00 vx	044-25 22 55	5050-3739		

Skötselplan för naturreservatet Rinkaby och Horna ängar i Kristianstads kommun

1. Syfte med reservatet

Syftet med reservatet är att

- bevara välhävdade strandbetesmarker och slåtterängar med lång hävdkontinuitet, av betydelse för flera hävdberoende, hotade och hänsynskrävande djur- och växtarter, präglad av Helgeåns och Hammarsjöns vattenståndsfuktuationer
- bevara och utveckla bladvass- och videområden samt sjö- och dammiljöer med de olika växt- och djurarter som är beroende av dessa naturtyper
- bevara och utveckla ett våtmarksområde av internationellt intresse

2. Beskrivning

2.1 Administrativa data

Namn	Rinkaby och Horna ängar
Skyddsform	Naturreservat
Beslutsdatum	2002-11-18
Kommun	Kristianstad
Socknar	Rinkaby och Åhus
Gränser	Området är markerat med kraftig svart punktstreckad linje på karta 1.
Fastigheter	Rinkaby 15:24 staten genom Naturvårdsverket, i övrigt enligt förteckning
Lägesbeskrivning	Ca 1,5 km SO Kristianstad, väster om Rinkaby samhälle utmed Hammarsjöns östra sida Topografisk karta: 3E Karlshamn SV Registerkarta: 3E1a Rinkaby (034 20)
Arealer:	Totalt ca 192,5 ha, varav 152 ha land och 40,5 ha vatten. Markslag: • Insjöstrandbetesmark 60 ha • Insjöstrandäng, slåtter med eller utan efterbete 63,5 ha • Åker i träda ca 1,8 ha • Lövsumpskog och videstrandsnår ca 7 ha • Igenväxande område, främst bladvass 19,5 ha • Sjö ca 35 ha

Vegetationszon:	• Damm ca 6 ha Nemoral zon (sydsvenska lövskogsregionen)
Naturgeografisk region:	Nr 7: Skånes sediment- och horstområden
Regleringsföretag mm	Nedre Helgeåns regleringsföretag från 1936 Nedre Helgeåns fiskevårdsområde
Förvaltare:	Länsstyrelsen i Skåne län
Planförfattare	Elisabet Wallsten och Hans Cronert

Bilagor

1. Karta - Reservatets avgränsning
2. Kartor - Norra och södra delen, med skötselområden och föreslagen markanvändning
3. Fastighetsförteckning

2.2 Historisk och nuvarande markanvändning

Naturrestatet, vars mark- och vattenområden hör till byarna Rinkaby och Horna, sträcker sig utmed Hammarsjöns östra sida. Den grunda slättsjön Hammarsjön ingår i nedre Helgeåns vattensystem, vars vattenstånd varierar kraftigt över året. De årliga översvämningarna och böndernas hävd har under århundradenas lopp format ett rikt kulturlandskap kring nedre Helgeån. I Rinkaby visar fornlämningar på bebyggelsekontinuitet åtminstone sedan yngre stenåldern. Trots bygdens långa historia har dock huvuddelen av naturrestatet inte påverkats av böndernas betes- och slätterhävd mer än ett par hundra år, efter att Helgeån bröt sig ett nytt lopp ut mot havet år 1775. Nedre Helgeåns vattensystem sänktes då ca 60-70 cm och stora arealer utmed vattensystemet torrlades.

Under 1930-talet muddrades dock en ränna genom Hammarsjön för att få vattnet att snabbare dra sig tillbaka från markerna efter högvatten. Vid denna tid grävdes även en tröskel bort strax söder om Hammarsjön, vilket medförde att den genomsnittliga lågvattennivån i vattensystemet sänktes ett par decimeter.

I mitten av 1900-talet ledde jordbrukets rationaliseringar och samhällets struktur- omvandling till att betes- och slätterhävden minskade eller i många fall upphörde på de fuktigaste strandmarkerna och strandnära sjöpartierna. Igenväxningsvegetation etablerades och kontakten land-sjö bröts. 1990 var Rinkaby ängars låglänta delar i stort sett helt igenväxta med bladvassar och videbuskage, och kontakten med sjön hade brutits utmed huvuddelen av sträckan. Sedan har områdets centrala och södra delar restaurerats, betetshävd återupptagits och den öppna kontaktzonen mellan strandäng och sjö återskapats. Idag slätterhävdas huvuddelen av de högre liggande markerna, medan fuktigare partier betas. En åker, som för närvarande är i träda, finns också i områdets norra del. På Hornadelen i söder har restaurering av strandängen påbörjats i syfte att

minska bladvassen ut mot sjön och i naturreservatets norra del finns ett större igenväxningsområde med bladvass, videbuskage och aldominerade lövsumpdungar. I norr ligger även en äldre tegelbruksdamm, Åladammen.

2.3 Översiktlig beskrivning av områdets bevarandevärden

2.3.1 Biologiska, geovetenskapliga och kulturhistoriska bevarandevärden

Naturreservatet utgörs av låglänta strandmarker och vattenområden längs Hammarsjöns östra sida inom nedre Helgeåns vattensystem. Nedre Helgeåns vattensystemet, som utgör de nedersta 3,5 milerna av Skånes största vattendrag Helgeån, flyter lugnt fram över den flacka Kristianstadsslätten för att slutligen mynna i Hanöbukten. Vattnet sätter här prägel på den omgivande vegetationen eftersom vattenståndet varierar kraftigt över året. Under sommaren ligger vattenytans nivå oftast mellan -10 cm och +20 cm, medan de vintertid vanligen pendlar mellan 70-150 cm över havets medelvattenyta. Den ringa fallhöjden innebär att saltvatten kan tränga ända upp till Hammarsjön när vattenståndet är lågt i nedre Helgeån och högt i havet.

Inom naturreservatet finns välhävdade strandängar och strandbetesmarker med öppna kontaktzoner mot Hammarsjön, igenväxande bladvassar och buskmarker, lövsumpdungar samt en damm och öppna sjöytor, vilket sammantaget ger utrymme för en mångfald av arter.

På de betes- och/eller slåtterhävdade strandmarkerna finns representativa vegetationstyper (enl. Vegetationstyper i Norden) som tuvtåtelgräsmarker (5.4.3.1), lågstarrgräsmarker (5.4.4.1) och högstarrgräsmarker (5.4.5.2), samt mindre områden med högörtsgräsmarker av platt-tuvstarr-variant (5.4.3.2.b) och kärrkavle-krypvengräsmarker (5.4.5.1). I södra delen finns en mycket rik flora med rikkärnsinslag inom lågstarrgräsmarker av darrgräsmåvänderot-variant (5.4.4.1.b) med övergångar mot örtrika fuktiga gräsmarker (5.4.4.2), samt en torrbacke, luddhavregräsmark (5.4.1.6). Omedelbart söder om sockengränsen mellan Rinkaby och Horna finns hävdindikerande arter som tiggarranunkel, jordtistel, ängsskallra, höskallra, kärrspira, kärrsälting, knippfryle, källgräs, darrgräs, kärrkavle, nålsäv, plattstarr och ängsnycklar växer på de hävdade strandmarkerna.

De hävdade strandmarkerna med öppna kontaktzoner mot vattnet är viktiga för många strandängsfåglar och inom området häckar bl a rödspov, storspov, årtä och skedand, samt ev även brushane. Vid en undersökning under 2000 av snäckor i rikkärret i södra delen av området hittades 11 arter landsnäckor och 3 arter sötvattensnäckor och lämnades följande bedömning: "Kärret hyser en vackert utbildad kärrfauna med arter karakteristiska för fuktmarksbiotoper i området". Övrigt djurliv inom naturreservatets hävdade strandmarker är inte närmare studerat.

I de ohävdade, igenväxande våtmarkerna i norr finns utbredda bladvassar, videbuskområden och aldominerade lövsumpdungar, med representativa vegetationstyper som högvassar av tät bladvass-typ (6.1.3.4), sumpsnårskog av vide-ört-typ (2.2.5.1) och klibbalstrandskog (2.2.4.2). Bladvassbältet utgör en direkt förlängning av Hercules naturreservats bladvassar, som är ett av nedre Helgeåns största och mest värdefulla bladvassbestånd. Växt- och djurlivet på Rinkaby ängars igenväxningsmarker är fortfarande till stora delar outforskat, men inom Herculesområdet har en mycket rik fågelfauna dokumenterats.

Åladammen, den fd tegelbruksdammen, kantas av högvassar av tät bladvass-typ (6.1.3.4), högvassar av sjösäv-typ (6.1.3.1) och en delvis tät träd- och buskridå. Den öppna sjöytan domineras av långskottsvegetation, men artsammansättningen, liksom dammens övriga växt- och djurliv, är hittills endast sporadiskt undersökt. Bland djuren är fiskbeståndet mest känt och där finns bl a abborre, sutare, mört, ål, gräskarp, gott om stora gäddor och eventuellt även braxen.

Hammarsjön är den största sjön i nedre Helgeåns vattensystem med en areal på ca 18 km². I den grunda sjön växlar leriga bottnar och dybottnar med utbredda fasta sandbottnar. Vegetationen i sjöns norra delar karaktäriseras av bladvassar, sävruggar och flytbladsvegetation, men ersätts mot söder av en betydligt mer artrik långskottsvegetation. Inom naturreservatet domineras vattenvegetationen av Potamogeton spp huvudtyp (6.3.2) och i området har ett flertal nate-arter noterats, bl a trådnate, gräsnate, trubbnate, grovnate samt de rödlistade arterna bandnate och styvnate. I reservatets kant har även den mycket ovanliga och akut hotade arten sjönajas påträffats, som i södra Hammarsjön har en av sina få kända utbredningar landet.

2.3.2 Intressen för allmänheten

Naturreservatet är med sitt förhållandevis otillgängliga läge inte särskilt välbesökt av allmänheten. Det är främst enstaka fågelskådare som besöker området. Det finns inte heller någrlämpliga platser för fritidsfiske utmed stranden av Hammarsjöns. I Åladammen är fisket privat.

För en mer utförlig dokumentation av området hänvisas till rapporten "Rinkaby ängar med del av Horna ängar i Kristianstads Vattenrike" (Länsstyrelsens rapportserie Skåne i utveckling 2001:37).

3. Mål för markanvändning och skötsel

I merparten av naturreservatet ska grundskötseln bedrivas genom slåtter- och/eller betesdrift, vilket är de huvudsakliga hävdformerna i området sedan lång tid tillbaka.

I de norra igenväxningsmarkerna, som till stora delar slutade hävdas under 1900-talets andra hälft, har täta bladvassar, videbuskmarker och alsumpdungar etablerats på de forna strandängarna. Området utgör en direkt förlängning av vass- och videbuskagemarkerna i Hercules naturreservat och den sammantagna arealen gör området bedöms värdefullt för ohävdsgynnade arter. En restaurering av dessa marker till hävdad strandäng är i dagsläget inte kostnadseffektivt ur naturvårdssynpunkt. Det krävs stora röjningsinsatser och genom att strandängarna är relativt långsmala bedöms möjligheterna att få en etablering av de mer krävande hävdberoende strandängsfåglarna små. Skötselplanen skall dock medge att restaureringsinsatser efter ett noggrant övervägande vidtas om möjligheter för detta dyker upp.

Skötseln av naturreservatets sjöområden bör i nuläget främst inriktas på att begränsa vassarnas och eventuell flytbladsvegetations utbredning, särskilt i de centrala och södra delarna. I övrigt måste skötseln av naturreservatets sjöområden sättas in i ett större perspektiv och sammanhang, där en grundlig utredning av hela Hammarsjön bör genomföras.

Naturreservatet har delats in i olika skötselområden (karta, bilaga 2):

Ä – strandäng

- Äb – strandäng som i huvudsak skall utgöra naturbetesmark
- Äs – strandäng, som i huvudsak skall skötas med slåtter och efterbete
- Äb 1 – rikkärr/fuktäng med i huvudsak bete
- Äb 2 – strandnära områden som föreslås restaureras till betesmark eller låglänt slåttermark

Tr – åker/träda

I – igenväxande mark dominerad av bladvass och videbuskage

S – sumpskog och sumpsnårskog

V – vatten, med beteckningen V1 för f d tegelbruksdamm

3.1 Strandäng (Ä)

Areal:

Ä	ca 124 ha, varav
Äb	ca 49,5 ha
Äb1	ca 7 ha
Äb2	ca 3 ha
Äs	ca 63,5 ha

I de centrala och södra delarna finns hävdade strandbetesmarker som till stora delar har öppen kontakt med Hammarsjön (Äb). I områdets sydöstra delar (Äb1) finns en värdefull flora med rikkärrsinslag inom vegetationstypen lågstarrgräsmarker av darrgräs-vänderot-variant med övergångar mot örtrik fuktig gräsmark. Strandbetesmarkerna är även viktiga häcknings- och födosöksområden för många hävdgynnade strandängsfåglar. Inom ett bladvassparti i mellersta delen bör en restaurering och överföring till strandbetesmark ske (Äb2).

I mer höglänta delar av naturreservatet finns strandängar med lång hävdkontinuitet och en representativ strandängsflora (Äs). Drygt hälften hävdas genom slåtter med efterbete medan resterande endast slåtterhävdas.

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- Utbredningen av välhävdad öppen strandäng skall vara minst 100 ha (riktvärde) som hävdas genom naturvårdsinriktad betesdrift och slåtter (med efterbete).
- Utbredningen av öppen strandkontakt (utan bladvass) mellan strandäng och sjö skall uppgå till 2000 m (av ca 2500 m) och 2300 m (av ca 3000 m) efter restaurering.
- Den prioriterade vegetationstypen lågstarrgräsmarker av darrgräs-vänderot-variant med övergångar mot örtrik fuktig gräsmark inom delområde Äb1 har en utbredning av ca 1 ha (riktvärde).
- Strandbetesmarkerna skall ha en sådan artsammansättning att en eller ett fåtal arter inte tillåts dominera på bekostnad av mer lågvuxna arter.
- Strandbetesmarkernas fältskikt ska innehålla representativa hävdberoende arter, som exempelvis tiggarranunkel, jordtistel, kärrsälting, knippfryle, darrgräs, nålsäv och ängsnycklar.
- Slåtterängarnas fältskikt ska innehålla representativa hävdberoende arter, som exempelvis ängsskallra, höskallra, kärrsälting, plattstarr och ängsnycklar.
- Inom området ska det finnas en representativ artsammansättning av hävdgynnade strandängsfåglar, där häckande arter som exempelvis rödspov, rödbena, årtå, skedand och gulärta bör finnas representerade.

Skötselmål och skötselåtgärder

- Minst 100 ha (110 hektar efter restaurering) hävdas genom bete eller slåtter. Vid slåtter skall skärande eller klippande slåtterredskap användas och höet fraktas bort från naturreservatet. Huvuddelen av markerna bör efterbetas. Inom delområde Äb1 bör betesdriften kompletteras med hjälpslätter vid behov.
- Betesdriften skall ske så att all vegetation är väl avbetad vid vegetationsperiodens slut varje år. Mindre smaklig vegetation skall vara tydligt betespåverkad och i de mest strandnära delarna skall tydliga spår finnas av kreaturens närvaro genom tramp och betespåverkad vegetation. För att underlätta och få bättre arrondering av betesdriften kan efter önskemål från brukaren/djurhållaren kobroar anordnas över diken som hindrar eller försvårar djurens passage.
- Ansamlingar av lös bladvass efter vinterns högvatten bör brännas på våren.
- Igenväxningsvegetation (vide- och aluppslag) skall regelmässigt röjas bort.
- Uppstickande träd och buskage som bedöms ha negativ inverkan på markhäckande vadar- och andarter röjs vid behov.

Restaurering

Delområde Äb2: Igenväxande område med bladvass där beteshävden återupptas. Rökning av bladvass och övrig igenväxningsvegetation krävs.

3.2 Åker/träda (Tr)

Areal: ca 1,8 ha.

Brukas som åker eller träda. Alternativ markanvändning bör vara bete.

3.3 Igenväxande mark (I)

Areal: ca 19 ha.

Större bladvassområde i reservatets norra del med mosaikartade inslag av videbuskområden, som stått ohävdad och under igenväxning en längre tid. Lite är känt om områdets flora och fauna, men Hercules naturreservats bladvassbälte, som gränsar till skötselområdet i norr, hyser bl a ett mycket artrikt och värdefullt fågelliv, med förekomst av rördrom, brun kärrhök och skäggmes. Vidare rastar stora mängder sydflyttande fåglar (sångare m fl artgrupper) i vassen under höststräcket i augusti-september.

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- Bladvassbältet har en utbredningen av ca 19 ha (riktvärde).

Skötselmål och skötselåtgärder

- Skötselområdet lämnas tills vidare för fri utveckling och ingen skötsel krävs.

3.4 Sumpskog och videstrandsnår med begränsad skötsel i träd- och buskskikt (S)

Areal: S ca 7 ha

På något högre belägna marker i anslutning till bladvassbältet i norr, har mer sammanhängande aldominerade lövsumpdungar och videbuskpartier utvecklats. Ingen hävd sker för närvarande. Även inom dessa områden är mycket lite känt om floran och faunan. I området har igenväxningssgynnade arter som rosenfink, gräshoppsångare och gräsiska noterats under häckningstid.

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- Lövsumpdungarna och videbuskområdena skall ha en utbredning av minst 7 ha och förekomst av äldre, grova träd samt död ved gynnas.

Skötselmål och skötselåtgärder

- Avverkning av träd och buskar får ej ske, med undantag av sådana skogliga åtgärder som kan gynna den biologiska mångfalden knuten till träd och buskar, ex. vis hamling, frihuggning av äldre träd mm. Vidare får avverkning/grenkapning som sker i syfte att förhindra att grenar faller ned på intilliggande åkermark utföras. Död ved får inte tas bort från skötselområdet. Om ekonomiska möjligheter ges kan en utglesning av områdets träd- och buskskikt samt återupptagen hävd övervägas.

3.5 Sjö och damm (V och V1)

Areal: ca 40,5 ha, varav delområde V1 ca 6 ha (Åladammen).

Naturreseptatet sträcker sig en bit ut i Hammarsjön, där en artrik och långskottsvegetation dominerar, med inslag av sävruggar och bladvass. I reservatets nordöstra del ligger även en gammal tegelbruksdamm, Åladammen, vars flora och fauna är mindre känd.

Kvalitetsmål och gynnsam bevarandestatus

- Hammarsjöns öppna sjötytor med vegetation av *Potamogeton spp*-huvudtyp har en utbredning av minst 25 ha.
- Åladammens öppna vattenytor med vegetation av *Potamogeton spp*-huvudtyp har en utbredning av minst 3 ha.

Skötselmål och skötselåtgärder

- Bladvass, säv och flytbladsvegetation ska inte öka i utbredning och täckningsgrad i de vattenområden som ligger söder om det sammanhängande bladvassbältet. I övrigt bör en utredning av hela sjön och dess framtida skötsel genomföras snarast.
- Bladvass och säv ska inte öka i utbredning och täckningsgrad i Åladammen.

3.6 Sammanfattning och prioritering av planerade skötselåtgärder

Skötselåtgärd	När	Var	Vem	Prioritet
Betesdrift, slåtter	årligen	område Ä	brukaren	1
Anläggande av kobroar	vid behov	delområde Ä	förvaltaren	1
Avverkning av uppstickande träd och buskage	vid behov	område Ä	förvaltaren/brukaren	1
Avverkning av igenväxningsvegetation	vid behov	område Ä	brukaren	1
Hjälpslätter	vid behov	delområde Äb1	förvaltaren/ brukaren	2
Restaurering av strandäng	utföres till 2005	delområde Äb2	förvaltaren/ brukaren	2

4. Anordningar för rekreation och friluftsliv

4.1 Tillgänglighet

Naturreseptatet är inte särskilt välbesökt av allmänheten eftersom det finns flera betydligt mer lättillgängliga strandmarker på andra håll kring Hammarsjön. Naturreseptatet ligger också relativt otillgängligt utmed Hammarsjöns östra sida och kan endast nås via mindre brukningsvägar som leder ner mot sjön och ängarna.

Friluftslivet får inte medföra störningar eller slitage på de natur- och kulturmiljövärden som finns i reservatet. Inga planer på att utföra några anordningar för att öka eller underlätta tillgängligheten finns för närvarande. Besöksstrycket är i dagsläget inte heller av den omfattning att det finns anledning att införa beträdnadsförbud för allmänheten i syfte att hindra störningar på fågellivet.

4.2 Fritidsfiske

Reservatets sjöområde ingår i Nedre Helgeåns fiskevårdsområde, men möjligheterna till fiske från land är mycket små och fritidsfiske från båt sker inte i någon större omfattning.

inom området. Fisket i Åladammen är privat. Fisket och fiskevårdande åtgärder regleras inte av reservatsföreskrifterna. Fritidsfiske i reservatets del av Hammarsjön kan även fortsättningsvis ske enligt de regler som gäller för fiskevårdsområdet.

5. Information och utmärkning av reservat

Ingen information om reservatets natur- och kulturvärden finns idag uppsatt i området.

5.1 Informationsåtgärder

Skyltar med information om reservatet och gällande föreskrifter skall sättas upp vid Åladammen och pumphuset för jordbruksbevattnings i norr, vid fd reningsverkskanalen i mellersta delen och där markvägen ansluter till betesmarkerna strax söder om Rörsbäcken i söder. Tillfälliga skyltar som informerar om pågående restaurerings- eller skötselåtgärder kan sättas upp efter samråd med förvaltaren.

5.2 Utmärkning av naturreservatets gräns

Utmärkningen av reservatet skall utföras av förvaltaren enligt svensk standard (SIS 03 15 22) och Naturvårdsverkets anvisningar.

5.3 Sammanfattning och prioritering av åtgärder för information och utmärkning

Åtgärd	När	Var	Vem	Prioritet
Framtagning av informationstavlor	engångsåtgärd	Se 5.1	länsstyrelsen	2
Uppsättning av informationstavlor	engångsåtgärd	enligt skötselkarta	förvaltaren	2
Reservatsutmärkning	engångsåtgärd	enligt vedertagen standard	förvaltaren	1

6. Uppföljning och övervakning

6.1 Uppföljning av skötselmål

Förvaltaren bör regelbundet följa upp skötselmål och skötselåtgärder tillsammans med de som genomför åtgärderna. Överenskommelse om hur dokumentationen skall genomföras träffas med de enskilda brukarna.

6.2 Årlig dokumentation av skötselåtgärder

Varje år bör anteckningar över genomförda åtgärder föras för att utgöra underlag för uppföljning av skötselmålen. Dokumentationen skall omfatta:

- Datum för betespåsläpp och intagning av djuren.
- Genomsnittligt antal betesdjur av olika kategorier och djurslag/raser som betar.
- Eventuell hjälpslätter i betesmark (Äb1).
- Eventuell betesputsning i betesmark (tidpunkt och omfattning – ritas in på karta).
- Tidpunkt för slåtter.
- Uppgifterna redovisas årligen till förvaltaren.
- Tidpunkt och omfattning av röjningsinsatser, hjälpslätter eller liknande.

6.3 Uppföljning av kvalitetsmål

Uppföljning av hävdarealer, strandkontaktlängd, prioriterade vegetationstyper, vegetationsstruktur, förekomst av hävdberoende arter i fältskiktet bör ske i slutet av vegetationssäsongen vart femte år. Uppföljande inventering av ett lämpligt urval hävdgynnade and- och vadarfåglar bör ske vart femte år (lämpligen året efter uppföljningen av hävdarealer mm genomförts). Uppföljningen skall utföras av länsstyrelsen och bör lämpligen samordnas med övriga säkerställda områden i våtmarksområdet längs nedre Helgeån.

7. Finansiering av naturvårdsförvaltningen

7.1 Ekonomisk utredning

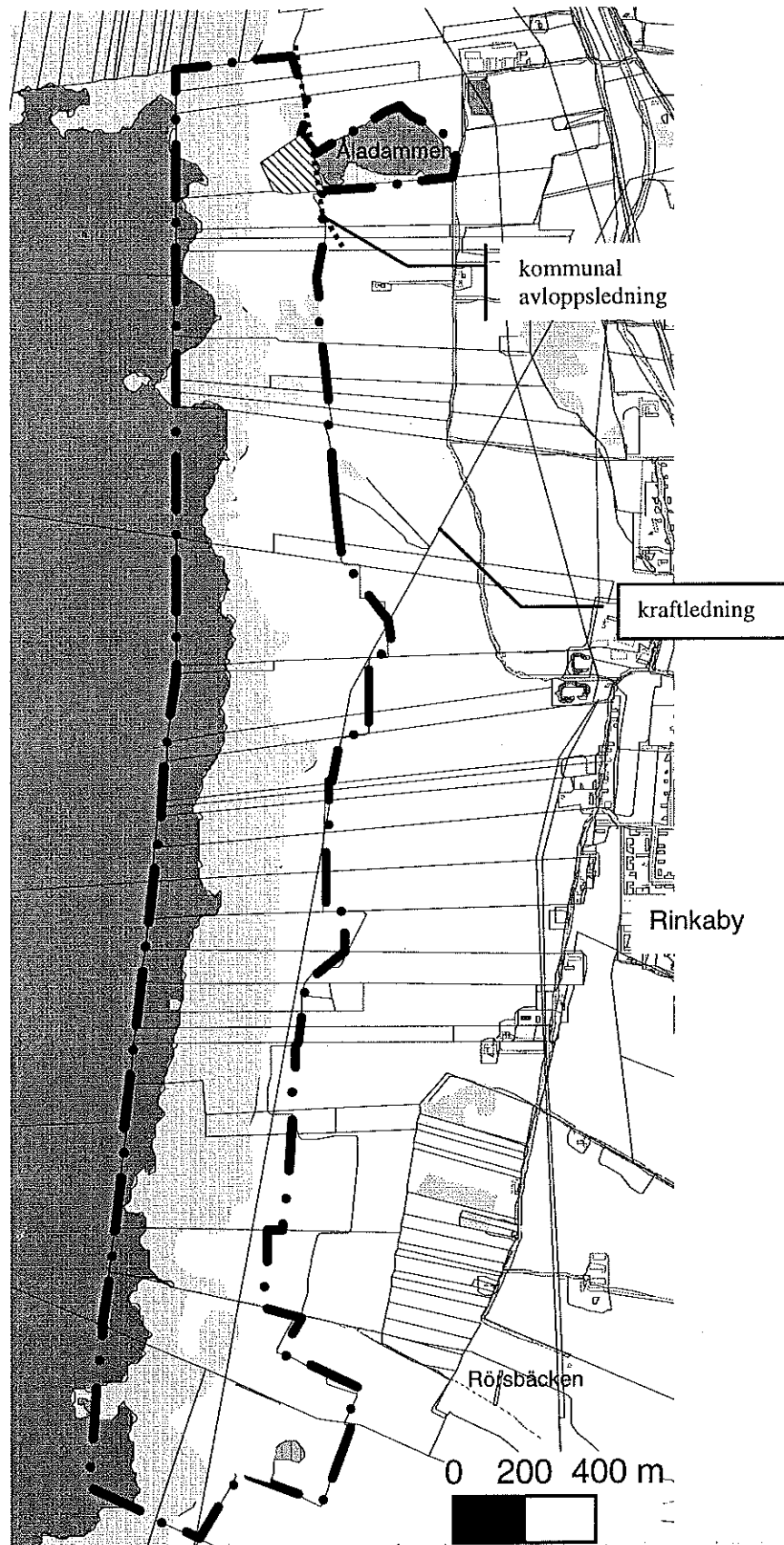
Reservatsförvaltaren skall göra en ekonomisk utredning avseende statens kostnader för förvaltningen.

7.2 Ekonomisk ansvarsfördelning

För finansiering av områdets löpande skötsel bör miljöstöd eller motsvarande sökas av brukarna i första hand. Skötselåtgärder för bevarande av naturvärden som går utöver de skötselvillkor som anges för miljöstöd samt övriga skötselåtgärder finansieras i enlighet med överenskommelse som träffas mellan länsstyrelsen och kommunen i anslutning till skötseln av naturvårdsmarker i Kristianstads kommun. Extern medfinansiering genom organisationer och fonder bör där så bedöms lämpligt eftersträvas.

Reservatskarta

- med gräns för reservatet, samt yta som utgör åker/träda (snedstreckad yta) vid tillfället för reservatsbildning.

Skötselområden
Rinkaby ängar – norra delen

Äb – strandäng, i huvudsak bete

Äs – strandäng, i huvudsak slåtter med efterbete

Äb2 – strandnära områden som föreslås restaureras i till betesmark eller låglänt slåttermark

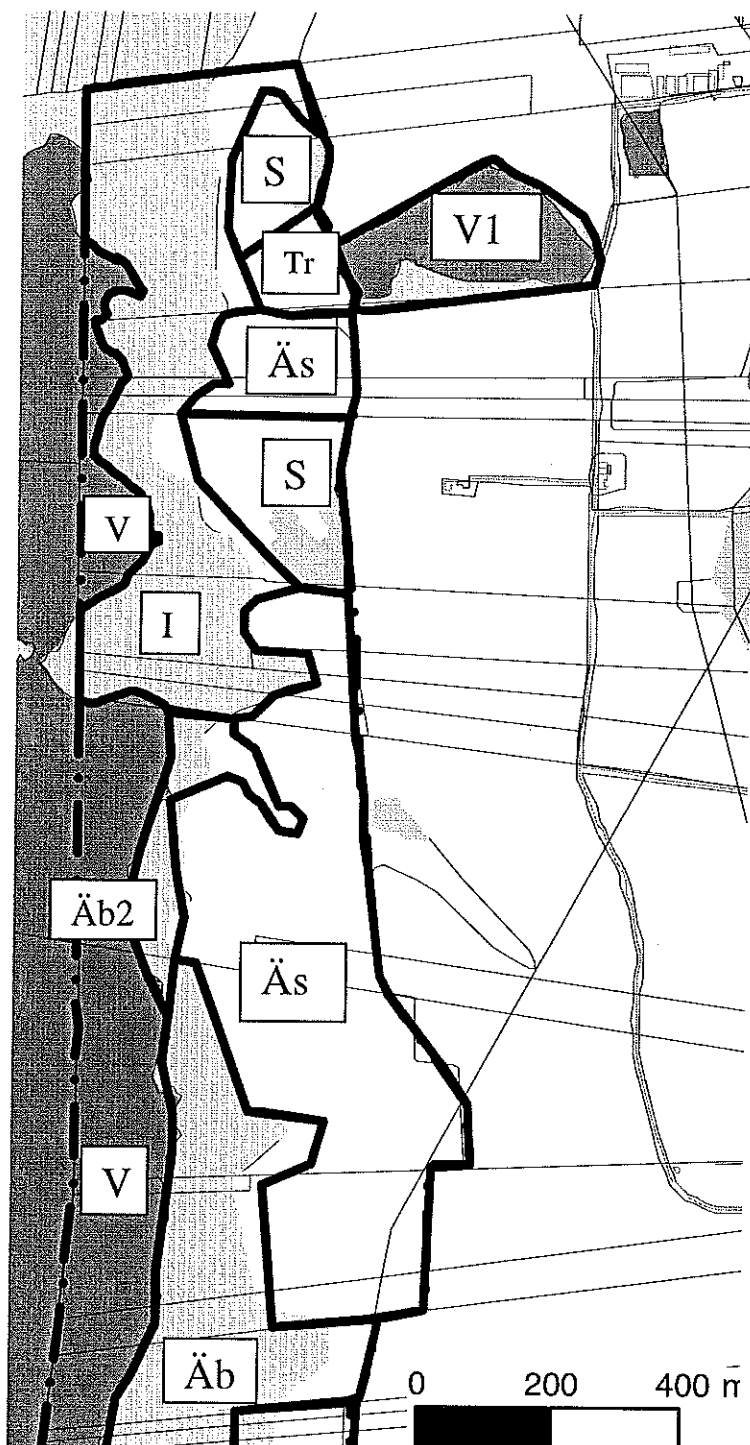
I – igenväxande mark dominerad av bladvass och videbuskage

S – sumpskog, videstrandsnår

V – sjö

V1 – f d tegelbruksdamm

Tr – åker/träda

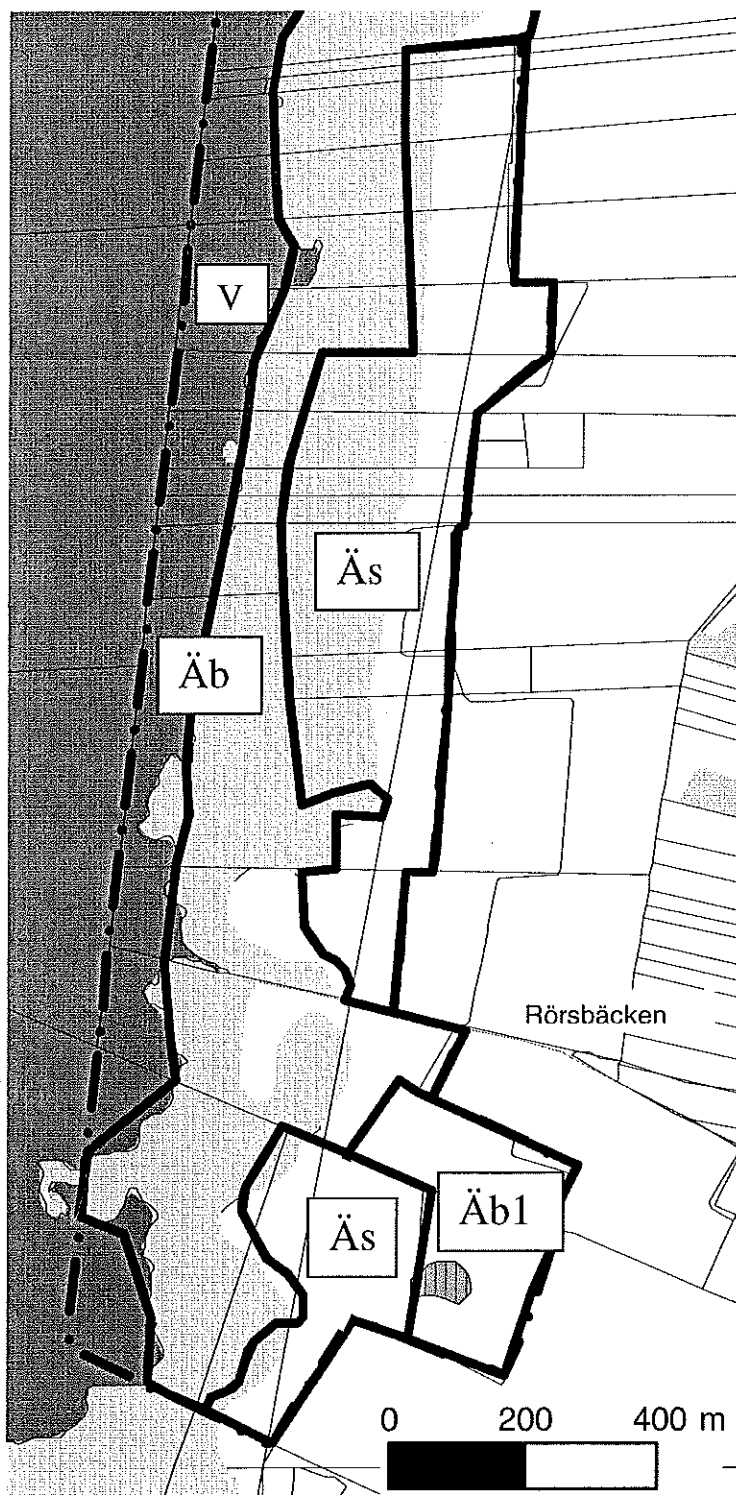
Skötselområden
Rinkaby ängar – södra delen

Äb – strandäng, i huvudsak bete

Äs – strandäng, i huvudsak slåtter med efterbete

Äb1 – rikkärr/fuktäng med i huvudsak bete

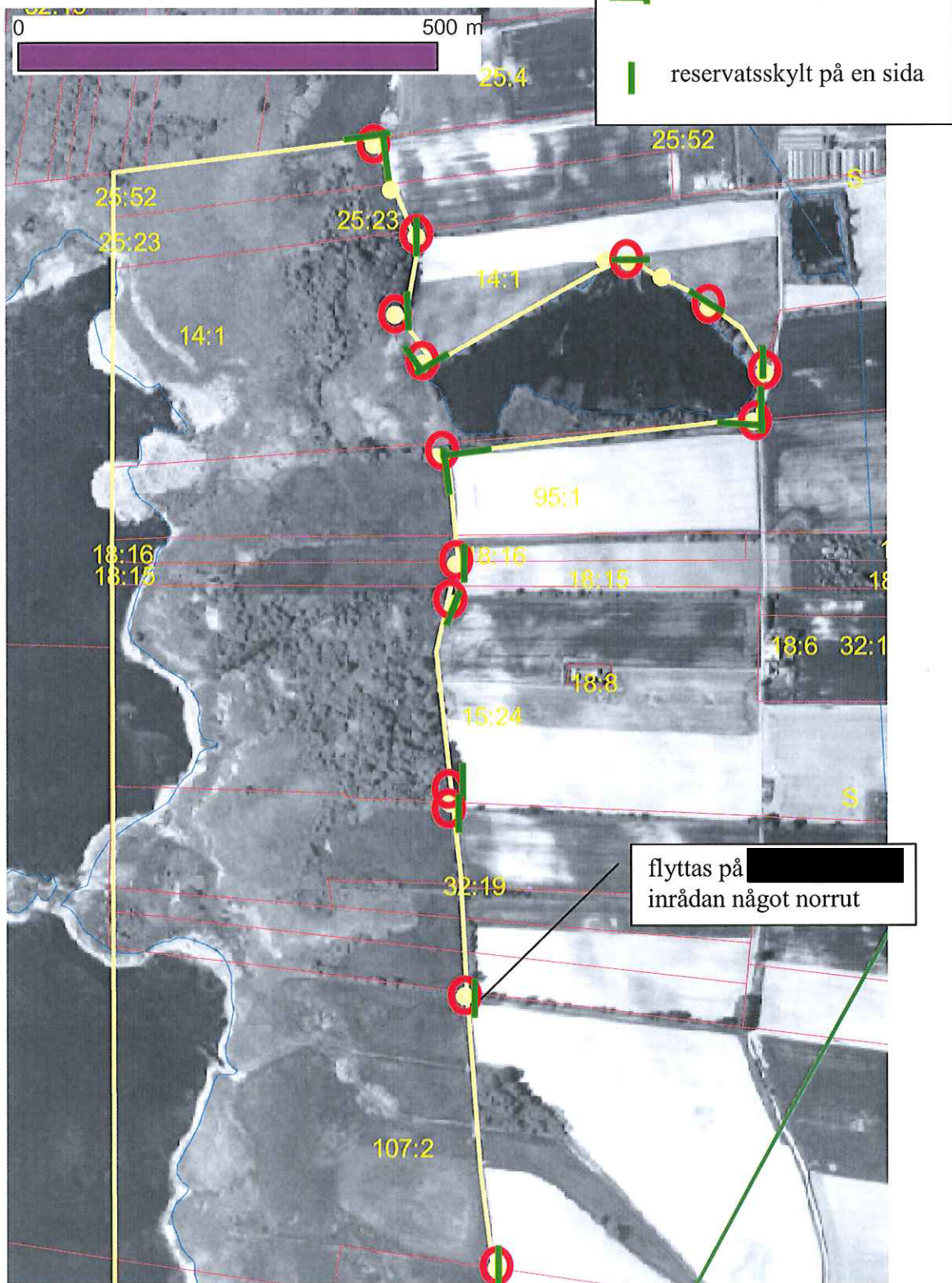
V - sjö

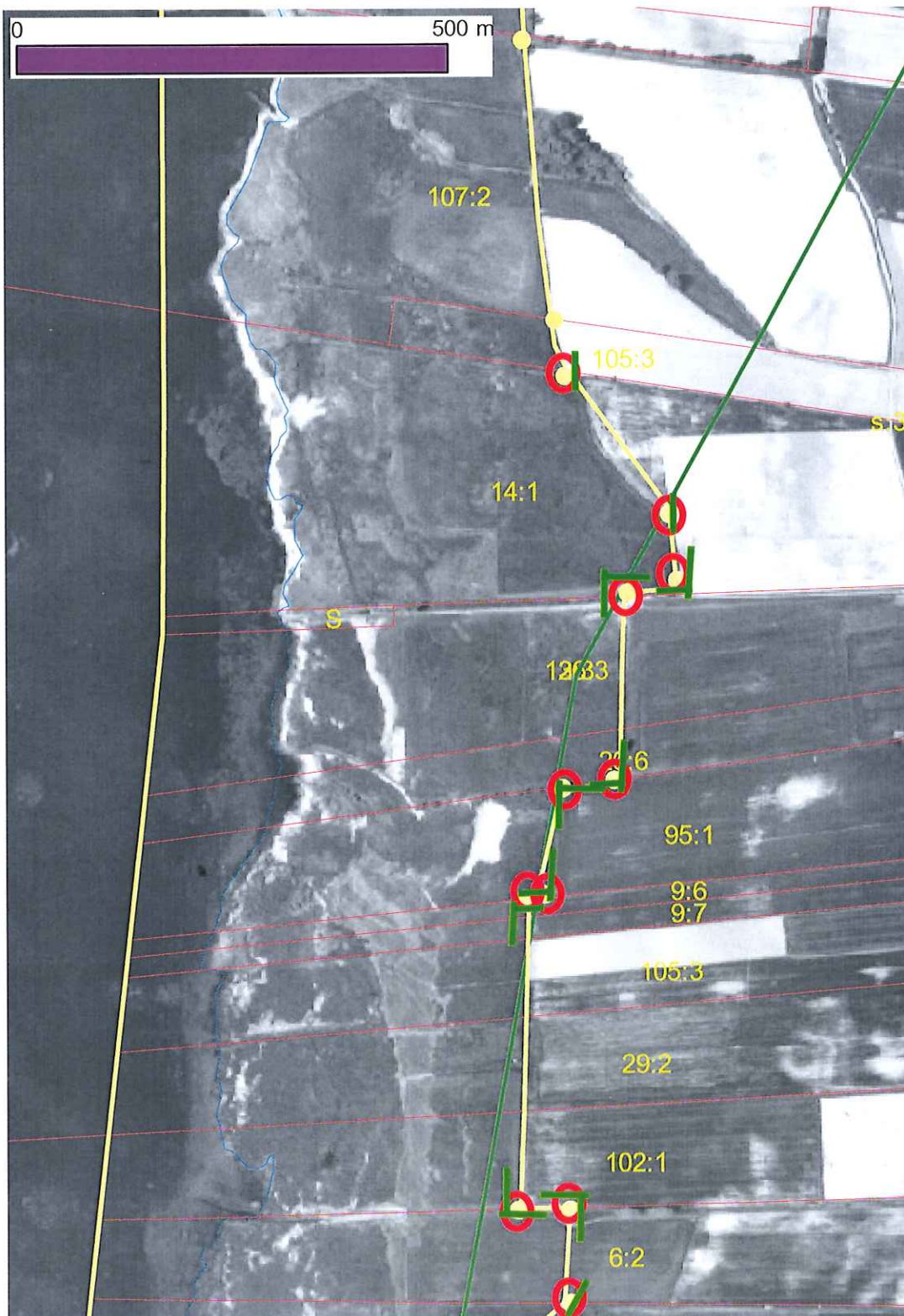
2003-10-29

Platser för reservatsmarkeringsstolpar, Rinkaby och Horna ängar Naturresevat

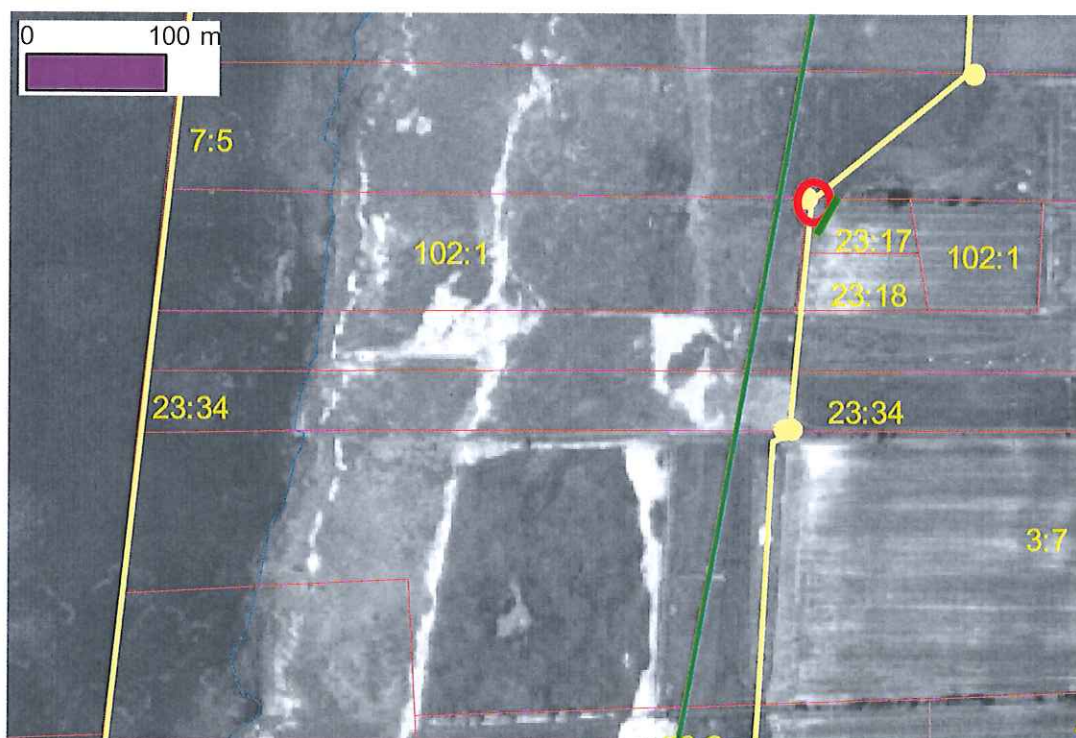
stolpe 1-15

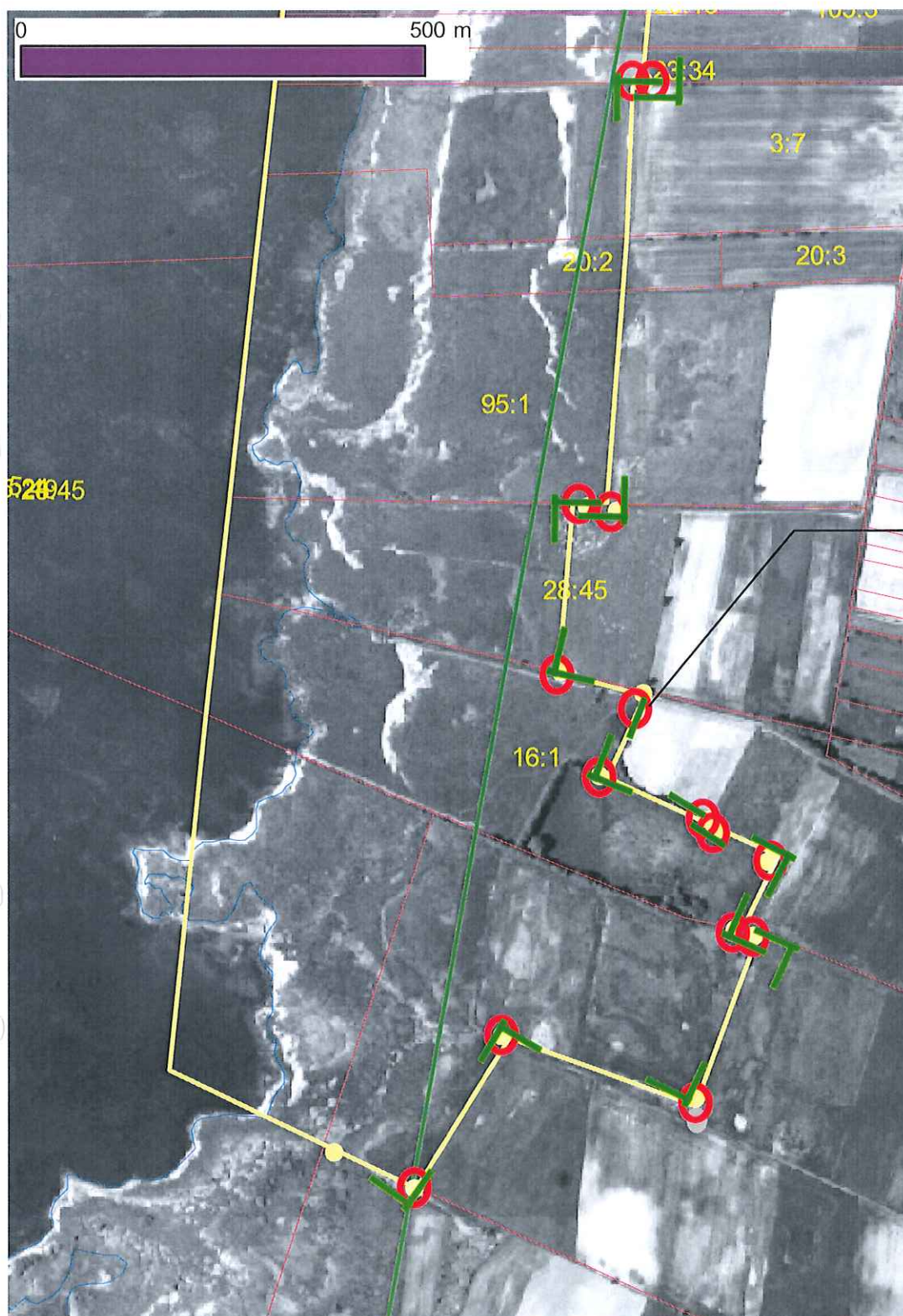
stolpe 16-26

stolpe 27

stolpe 28-42

placeras
omedelbart
vänster om
grindhål